

Fuldfør din tjeneste.

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

[Ap.G.20,24](#): "Men jeg tillægger ikke mit liv nogen betydning, når bare jeg må fuldføre mit løb og den tjeneste, jeg har fået fra Herren Jesus: at vidne om evangeliet om Guds nåde." - og [Matt.24.45-47](#)

Tjenesten er ikke af mennesker [Gal.1,1](#) - ikke ved noget menneske - men af Gud.

Den store opgave for hver af os - den er af Gud.

Tjeneren er altid indstillet på:

1) at skulle aflevere sit liv.

2) at se mindre på fare end pligt.

3) at være direkte kaldet af Jesus.

at være udrustet med [velsignelsen](#) - Gud gør brugbar Jer.1,10:

4) "Se, nu giver jeg dig myndighed over folkene og rigerne til at rykke op med rode og til at rive ned, til at ødelægge og til at jævne med jorden, til at bygge op og til at plante."

5) at kende, - grunde over, - optage i sig, - forkynde og tro evangeliet.

Det uforskyldte - alene i nåden, tilgivelsen, trofastheden, livet i Kristus.

Jeg ønsker at tale med jer om ordet **ebed: en tjener af pligt**.

Men hvor kommer pligten fra?

Er det for at opnå noget - eller fordi jeg har fået noget?

I Israel sker der følgende:

1 Folket løses ud af Egypten med blod, og det er Guds ejendom.

) Et ejendomsfolk 2.Mos.15,13 ; 5.Mos 4,20 - 7,16 - 4,34.

2 Herren har al omsorg og alt ansvar for det folk. Skystøtte - ildstøtte - manna - vand.

) Es.44,23: "Råb af fryd, himmel, for Herren har grebet ind. Bryd ud i jubelråb, jordens dybder, bryd ud i fryderåb, bjerge, skoven med alle dens træer! For Herren har løskøbt Jakob, ved Israel viser han sin herlighed."

3 Israel fik øret gennemstunget - det var stammens tegn [2.Mos.21,6](#)

)

4 Ebed er kongens mand,

) Ebed er Guds genløste - [2.Mos.15,13](#) - og vil i alt lyde Gud [2.Mos.19,3 -flg.](#)

Ebed er Jesus forløste "Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at **bringe jeres legemer** som et levende og helligt offer, der er Gud til behag – det skal være jeres åndelige gudstjeneste." (Rom.12,1) - rækker (bringer) deres legemer:

Vi [tjener](#) - som ebed - bundne til Jesus - bundne til de troende med mærket.

5 Et ydmygt tjenersind.

) Et indviet og brugt liv anbringer alt i Jesu hænder. [2.Tim.4,8](#) .

Vi går hver vort ærinde.

Ef.2,10: "For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i."

Det er farligt at fjerne sig fra Guds tanker. **Guds tanke er vor velsignelse - Guds plan er vor velsignelse.**

Der er også et folk, som tjener:

[Es.42,1-6](#) - [Es.49,1-6](#) - Es.50,4-10 - Es.52,13 - 53,12

Israel kan betragtes som **ebed** i verden.

"Ligesom I var en forbandelse blandt folkene, Judas hus og Israels hus, skal I blive en velsignelse, når jeg frelser jer. Frygt ikke, men fat mod!" (Zak.8,13)

Deraf Israels kald som tjener frem for alle og ene blandt folk.

Vi er enkelttjenere, selv om det er i samfund.

Paulus forkynder evangeliet. Det er vor sidste gerning Ap.G.20,24: *"Men jeg tillægger ikke mit liv nogen betydning, når bare jeg må fuldføre mit løb og den tjeneste, jeg har fået fra Herren Jesus: at vidne om evangeliet om Guds nåde."*

1 Paulus vidste, det var sidste gang (Ap.G.20,23)

)

2 Paulus har ikke forsømt noget (Ap.G.20,20: *"I ved, at jeg ikke har fortiet noget, som kunne være jer til hjælp, men jeg har forkyndt for jer og undervist jer, offentligt og privat."*)

Han forkynder dem hele Guds råd (v.27: *"For jeg har ikke fortiet noget, men har forkyndt jer alt, hvad der er Guds vilje."*)

3 Lærerne skal agte på sig selv - (v.28: *"Tag vare på jer selv og på hele hjorden; i den har Helligånden sat jer som tilsynsmænd, for at I kan være hyrder for Guds kirke, som han har vundet sig **med sit eget blod.**"*) - en menighed han har købt med sit blod.

4 Vær opmærksom på frafaldet (v.29-30: *"Jeg ved, at når jeg er borte, vil der komme glubske ulve til jer, og de vil ikke skåne hjorden. Ja, blandt jer selv vil der stå mænd frem og tale falsk for at få disciplene med sig."*)

Der kan være ulve i den kristne menighed. - Vær på vagt!

5 Paulus rækker os et dyrebart ord af Jesu mund: *"Saligere er det at give end at tage"* (v.35).

) Altid regnemed, at al gave er Herrens. Den, som giver ham den, har den selv.

6 Alle overgives til Guds ord. v.32: *"Nu overgiver jeg jer til Gud og til hans nådes ord, som formår at opbygge og at give arven til alle dem, der er helliget."*

Hbr.10,14: *"For ved ét eneste offer har han for altid ført dem, han helliger, til målet."*

- for bestandigt! -

Alligevel som unyttig tjener. Luk17,10: *"Således også I: Når I har gjort alt det, I har fået besked på, skal I sige: Vi er unyttige tjenere, vi har kun gjort, hvad vi skulle gøre."*

Med de ord lægger vi hele vor gerning over i Guds hænder ved afslutningen. Så samler vi ikke på det, som er lykkedes. Det stryges mildt af og forsvinder. Gud har det.

Gud dømmes: Du var en unyttig tjener. Du gjorde det, du følte som pligt. Du var min tjener, måske tro i mange måder [2.Kor.5,10](#) . - "Du har fred i, at du dømmes af mig", siger Gud. "Du skal ikke frifindes af mennesker."

Tænk at være en unyttig tjener, men være Guds ven, som Abraham var Guds ven (Es.41,8).

Vi er Jesu venner *"Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer."* Joh.15,15

Bag det navn dør det ejendommelige tjener.

Jeg er ikke længere tjener, men ven.

Og alligevel.

Det er noget med Jesu lidelser *"Nu glæder jeg mig over det, jeg må lide for jer; og hvad der*

mangler af Kristi trængsler, udfylder jeg med min egen krop for hans legeme, som er kirken." (Kol.1,24)

1 Krisus deler lidelser med os - for vort folk i vor hjemegn, for vore elever og medarbejdere, for) vore venner og familie.

2 Til tider taber vi modet. [2.Kor.1,3-7](#) - Det er døden for os

) *"Altid bærer vi den død, Jesus led, med i legemet, for at også Jesu liv kan komme til syne i vort legeme. Altid overgives vi midt i livet til døden for Jesu skyld, for at også Jesu liv kan komme til syne i vores dødelige krop. Derfor virker døden i os, men livet i jer." (2.Kor.4,10-12)*
Det er livet i tjeneste - opstandelse fra de døde.

3 Alligevel vil hele vor gerning stå op.

) Vi skal se det igen. Livet 2.Kor.4,12 - 2.Kor.5,10: *"For vi skal alle fremstilles for Kristi domstol, for at enhver kan få igen for det, han har gjort her i livet, hvad enten det er godt eller ondt."*
men ikke dø under den dom, men overraskes over Guds indgreb i dette liv.

(Frit - fra manuskriptsamling "prædikener" af Frits Larsen - venligst stillet til rådighed af familien til gengivelse på Shafan. - 04.09.07)
